

MICHAL CIMALA

Sochař, malíř, designér a hudebník Michal Cimala, narozen 23. ledna 1975 v Havířově. Absolvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Turnově (1989-1993) a Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze (1994-2000, prof. Vratislav Karel Novák, ateliér Kov a šperk). V roce 2006 stál u zrodu ateliérů Trafačka v Praze-Libni a je spoluzakladatelem Trafo Gallery. V roce 2005 se stal odborným asistentem Ateliéru sochařství I Akademie výtvarných umění v Praze u Jaroslava Róny, kde působí dosud, od roku 2013 u Lukáše Rittsteina.

Ve svých dílech tematizuje nadšení i úzkost ze současnosti, která je předobrazem nejisté budoucnosti. Používá křížení kulturních a technických kódů, kontrastně kombinuje sochařské a technologické materiály původně určené pro jiné účely (tzv. špinavé sochařství). Jeho práce působí jako mementa metastáz dnešního světa.

Michal Cimala hovoří sám se sebou

Kdo je Michal Cimala ?

Tři v jednom. Přecházím mezi několika obory plynule z jednoho do druhého a dělám to tak už od dob ukončení studií na pražské UMPRUM.

Kresba, kterou vše prověřuji, se přelévá do prostorových objektů a to se pak může projevit i v komplexním řešení některých speciálních interiérů. Zde řeším věci i v ploše a nízkém reliéfu a to zpětně ovlivňuje moji malbu. A nad tím se všude klene hudba.

Od konce devadesátých let vytvářím vlastní hudební objekty, které pak využívám také při svých hudebních performancích. Největší přehlídka těchto prací s názvem Instrumenten 1999-2010 byla v Hamburku v Museu für Kunst und Gewerbe v roce 2010 a o rok později v pražském centru DOX.

Jak se to všechno dá časově zkombinovat ?

Není to tak složité, jak by se na první pohled mohlo zdát. Některé roky se věnuji výhradně monotematickým činnostem. Deset let jsem dělal hudební objekty, což bylo završeno už výše zmíněnými výstavami. Mezitím jsme startovali vysočanské umělecké centrum Trafačka, kde se zformovala naše nezávislá skupina, kterou tvoří Honza Kaláb, Kuba Nepraš a Blanka Čermáková. Právě zde jsem rozvinul ve větším měřítku svou malbu, když jsem se věnoval práci se šablonami a technologií střikání barev.

Po desetileté periodě, kdy jsem vytvářel hudební objekty, jsem chtěl změnit směr. Původně jsem vystudoval sochařství a tak jsem se začal opět věnovat figurálním věcem.

Z této doby existuje řada malých soch, u kterých jsou různě deformované a upravované hlavy, u nichž často expandují do prostoru různé předměty a skrumáže. V této práci pokračuji již osmým rokem a v roce 2015 byly dosavadní výsledky této činnosti shrnuty na výstavě Extáze v Trafo Gallery, kterou kurátorsky zařídil Otto M. Urban.

Máš všechny tyto činnosti zdokumentované ?

Posledních 20 let provádí dokumentaci mých prací blízký spolupracovník fotograf Tomáš Rasl. S Tomášem vytvářím většinu podkladů pro své projekty, které jsou pak základem pro koláže nebo grafiku. Spolupracuji také se specialistou na natáčení z dronů s Vojtou Pollakem.

Jaký je Tvůj přístup k technologiím ?

Už 25 roků se pohybuji v různých dílnách na zpracování kovů a plastů, ale i jiných materiálů. V posledních letech jsou to také dílny, které zpracovávají data ve 3D programech, takže logicky některé části nových soch tisknu ve 3D tiskárnách.

Počítačové technologie změnily úplně všechno. Dnes se bez nich neobejde ani truhlárna nebo zámečnická dílna a pokud je sama nevyužívá, jistě s nimi přichází do styku externě. Spolupracuje se též s programátory a architekty. Práce na těchto realizacích mě baví a je jedno, zdali je to v měřítku, které se počítá v milimetrech, centimetrech a nebo v metrech.

Jaký je tvůj pracovní postup od myšlenky k realizaci ?

Vždy jsem na začátku jakékoliv práce hodně skicoval. Tím si problém ozřejmuji a docházím k finálnímu řešení. Z množství skic odfiltruji chyby a komplikované věci zjednoduším.

Četnými kresbami si prověřím to, jak můžou nebo budou díla vypadat a když se potom pustím do realizace, tento proces mi ušetří spoustu času.

REPRODUKCE

Smutný smajlík, 2014, 120 x 110 cm, akryl a koláž, plátno

Výstavní síň

Sokolská 26

(výstava stodevadesátápátá)

Centrum kultury a vzdělávání Moravská Ostrava, příspěvková organizace (www.ckv-ostrava.cz)

6. února – 27. března 2020
otevřeno pondělí – pátek 8 – 17 h

